

Ivana Kuna i Sanja Slivar: I SUTRA ĆE SUNCE OPE IZAJT

1. SCENA

(*blagovaonica ili dnevni boravak; na sceni su LELA, MAMA i TATA, razgovaraju*)

MAMA (*nešto muti u zdjeli*): Lela, kako je bilo u školi danas?

LELA (*za računalom*): Pa, dobro. Pisali smo ispit iz prirode, nije bilo teško, sve sam znala. E, imamo roditeljski sastanak u četvrtak. Tko će ići?

MAMA: U koliko sati?

LELA: U 6.

MAMA: Ja ne mogu. Imam pilates. Tata, možeš ti?

TATA (*nezainteresirano*): Molim?

MAMA: Lela ima roditeljski sastanak u četvrtak u 18. Možeš li ti ići?

TATA: Nikako. Imam važan sastanak u firmi.

LELA: Pa netko mora otići. Na zadnjem roditeljskom nitko nije bio.

MAMA: Dobro, dogovorit ćemo se. O, dobar dan, susjeda!

SUSJEDA: Dobar dan, djeco!

LELA i TATA: Dobar dan!

SUSJEDA: Ja došla da mi posudite malo čaja od kamilice, ako imate. Boli me to oko, lijek što mi dao doktor ništ' ne pomaže. Šta ćeš! Probat ću s oblozima. Skupi lijekovi, pol mirovine ode njih, a meni sve gore. Šta ćeš!

MAMA: Pa da. Kad se čovjek razboli, bolje da te nema. Odeš liječniku na pregled i puf! – ode 200 kuna! A režije, hrana, pa gorivo – ne ostane čovjeku ništa! Jeste vidjeli da je mlijeko opet poskupilo?!

SUSJEDA: Ne znam šta da kažem! Eto jučer moja druga iz mladosti imala rođendan i – nisam joj otišla čestitati. Sramota je doći praznih ruku. Šta ćeš kad je do mirovine još dugo. Nazvala sam ju telefonom i čestitala, a kad je rekla do dođem na kolače, izmislila sam da moram doktoru, onom našem Zdenku, a bila prekučer. Šta ćeš! Eto na što smo spali mi umirovljenici!

MAMA: Joj, pa znate li čiji je danas rođendan?! Bakina sestra, strina Manda danas ima rođendan. Možda nas i očekuje. Lela, mogla bi ti otići do strine Mande i u ime naše obitelji čestitati joj rođendan.

LELA: Bilo bi ljepše da idemo svi zajedno.

TATA: Lela, pa vidiš da nemamo vremena! Hajde ti lijepo kupi jednu ružu i bombonijeru i izljubi strinu Mandu za sve nas. Dugo ju nisi posjetila, a znaš da je sama, pa i Božić si joj čestitala preko telefona, a čuvala te kad si bila mala...

LELA: Pa dobro! Ionako volim strinu Mandu. Uvijek je dobre volje i nikada se ni na što ne žali. Nadam se samo da se nije uvrijedila što ju dugo nisam posjetila! (odlazi)

2. SCENA

(kuhinja strine Mande)

LELA: Dobar dan, strina Mando! Želim vam sretan rođendan i puno zdravlja!

STRINA MANDA *(veselo)*: O, ćerko moja, pa za si se ti setila da je moj rođendan?! *(grle se i ljube)* Pa kako si došla? Biciklom? Il' te otac dovezo? Mogo je i on malo nanit!

LELA: Biciklom sam došla. A mama i tata vas pozdravljaju i šalju dobre želje. Znaete kako je – nemaju vremena.

STRINA MANDA: Zna dem. Zna dem. Svi sam trčiju, juriju, žuriju. Nemu više vremena ni sest pošteno! Nego..., de viđ, ja baš skuvala gra, a imam i kobasice i luka pa ćemo nas dvi lepo imati maloga kirvaja. De sedi pa ćemo se mal pogostiti! *(sjedaju za stol i objeduju)*; Šta imade novoga kod vas?

LELA: Sve je po starom. Mama i tata puno rade, u školi je O.K. *(uto dolazi strina Mandina prijateljica Kata)*

KATA: Dobar dan, svetu! Ja donela mal poderani gaća. Ne smem sama sve pojest, a napekla celo čudo! Et' mal ćete se posladit potlam toga gra. *(stavlja kolače na stol)*

STRINA MANDA *(veselo)*: O, drugo moja, baš lepo od tebe! De sedi pa se i ti mal omasti! Baš kažem Leli kako nas dvi imamo maloga kirvaja, a sad uz te tvoje poderane gaće ni više mali kirvaj neg pravi, pravcati kirvaj! *(smiju se)*

KATA *(čudi se)*: Lelo draga, što's ti narasla! Ne'b te ni prepoznala da sam te vidla na sokaku!

LELA: Pa sad sam već peti razred. Jeste li vi dobro?

KATA: Dobro je. Dobro je. I da sam bolesna, ne smem kast! Tvoja strina Manda ne volji kad se kuka. Kaže: „Neća vam od kuknjave bit bolje!“ Ima pravo! Sam se najedimo, a brige ostaju!

STRINA MANDA: Je, je. Ne вреди! Voljim da se ljudi opuščaju u mojoj kući, a ne da odu doma još više najeđeni! *(uto dolazi deda Beno)*

DEDA BENO *(nosi limenku kave i stavlja ju na stol)*: Cure, dono sam vam mal milošća! Častim vas kavicom. *(obraća se Leli)* Di si, mala garava! Jes' ti nama došla u zadrugu veseli penzionera?!

LELA: Ako me primete, bit ću ja i penzioner!

STRINA MANDA: Božem prosti Benoš, pa ti ko naručen. Skuvat ćemo kavu i razdeljit te kolače ako još kogod dojde. *(obraća se Leli)* Tako mi, deco, vežbamo razlomke! *(svi se smiju)*

KATA: Joj, nisam jučer gledela seriju, zadržala me Mara Perina svojom pripovetkom. Ispričovala mi kako j' bilo u svatovma u sobotu. Steveta birtaš ženio sina i eto bilo je baš puno sveta pa i' natrpali jene na druge u onom našem domu da nis' imali ni di sigrati.

STRINA MANDA: Nisi ništ propušćala. Onaj Sulejman se sam izbuljiva s onim svojim plavim očima, a ona njegova furtom smišlja kaka će zla napraviti.

DEDA BENO: Jeste vidli da imamo novoga poštara? Mlad momak, pa sve pocupkiva po sokaku.

STRINA MANDA: Barem ćemo račune brže dobit! *(smiju se)*

KATA: Pa i novoga dućana imademo! Imu andramonja svakake fele: kastrola, rajnikla i crepulja, ambrela, dunst flaša za pekmez, irende, kablica, ofingera, kotnošira, pa i krispana za Božić. Kupila sam novoga mišajfla i partviša.

LELA: Šta ste kupili?

KATA: Lopaticu i metlicu.

STRINA MANDA: Ada. Sam ne moš dojt do njega. Popravljju flostera pa blato do kolena, a po blatu kemenje pa lako moš spast i ukaljati se ko prase il' nosa polupat, božem prosti! Sveno moram it po nove makaze.

DEDA BENO: Imadeju li i kake medecine? Taj moj tlak podivljo pa...

STRINA MANDA *(prekine ga)*: Benoš, nevoljo jena, neka zaguljivati. To moraš kast svom doktoru, a ne nama!

DEDA BENO *(pokunjeno)*: Pa sam kažem. *(vedrije)* A jel imu kake simplice, moja se potrgala?

KATA: Imu. Imu. Oš s jenom ručkom il' s dve. Ma nemu šta nemu. Bolje neg na vašaru il' kirvaju.

DEDA BENO: Kad si već spomenila kirvaja, da vam izdivanim kako je nena Lenka prošla na kirvaju. Došla ona kod prije na kirvaj pa ajd malo da viđe šta imade na tim boltama. Nanišla tako i do Ramze, sladoledara, pa ga pita: „Sinak, pošto j' taj šporet?“ A baja kaže: „Ni to šporet, majko.“ A ona mal gluva pa jope: „A jel' to na drva il' na ulje?“ Momak isponova kaže da ni šporet, da on prodaje sladoleda, a šporeti su u dućani. Prekrsti se nena Lenka: „Jezusi, ko j' to još vidio, sladoled iz šporeta!“ (*svi se smiju*)

STRINA MANDA: Lelo draga, ti b' morala iti doma. Mrak će te uvatit! Jes' ti dojadile naše penzionerske pripovetke?

LELA: Nimalo. Druženje s vama puno je zabavnije nego druženje s nekim drugim odraslim ljudima, pa čak i od fejsa.

STRINA MANDA: Aaa, to j' ono kad buljiš u škatulju! Kako je to prijateljstvo kad nemoš pajdaša pošuknit po ruki il' ga zagrlit kad mu zatreba. De ti idi doma. Mrak će te uvatit. Pred sobom viđeš, odozad se obazri, pa kad ide auto, a ti ušamac!

LELA: Dobro, idem, strina Mando. Ostajte i dalje tako vedri i veseli!

STRINA MANDA: A, šta ćemo. Usprkos svemu, voljimo živeti, i pevamo i odmajivamo i psujemo kadgod i na glas. Znaš kako se kaže: život je ko gužvara s makem: red beloga, red crnoga, malo slatko, mal gorko. A i sutra će sunce ope izajti!

3. SCENA

(*blagovaonica Lelinih roditelja*)

MAMA: Lela, jesi li to ti?

LELA: Jesam, hej!

MAMA: Jesi gladna?

LELA: Ne, hvala. Prejela sam se graha kod strine Mande.

MAMA: Kako je ona? Ljuti li se?

LELA: Zašto bi se ljutila? Život je prekratak za ljutnju.

MAMA: Kako molim?

LELA: Mislim, znaš. Mogla bi se ona naljutiti što niste došli, a ni bili kod nje već nekoliko mjeseci, ali ne ljuti se. Mogla bi se ljutiti što se prezaposleni da je obidete i popričate s njom o bilo čemu, ali ona nije bespomoćna, znaš. Ima prijatelje i ispunjen dan.

TATA: Što se događa?

MAMA: Evo, tvoje dijete nam drži predavanje.

LELA: Ne, nije to predavanje. Strina kaže da je pozitivna bitna ako želiš dočekati njenu dob.

TATA: Kako to misliš, pozitivna?

LELA: Pa, dobro nije to strina možda baš tako rekla, ali... Evo, recimo ti se tata brineš zbog posla. Jel' tako?

TATA: (*klimne*)

LELA: ... a deda Beno kaže da je i nogom u dupe korak naprijed. A ti se, mama, brineš zbog novca. Baka Kata kaže da svako jutro sabere što ima, toliko troši i ne brine o njemu kao da je neki bitan faktor.

MAMA: Bitan je, bitan. Najbitniji kad ga nemaš. Vidiš kako naša sirota susjeda nije mogla ni do svoje prijateljice jer nema novaca za poklon.

LELA: Da, ali zato ona sjedi doma sama, žali se i kuka, a strina Manda kaže da k njoj moraš donijeti samo dobru volju i iskren osmijeh.

TATA: Možda si u pravu. (*obraća se mami*) Vidiš kako se mi sve manje družimo s ljudima.

LELA: Naravno da sam u pravu. Voljela bih jednoga dana biti kao moja strina Manda.

